

Decimus tertius

Solum: sed & perfundi unguētis gaudent. Vidimus etiam uestigia pedum tingi: Quod M. Othonem monstrasse Neroni principi ferebant. Quæ so ut qualiter sentiretur iuuari ab ea parte corporis. Nec non aliquem ex priuatis audiūimus iusisse spargi parietes balnearum unguento. Atq; Caium principē solitum lauari. Ac ne principale uideatur hoc bonū & postea quēdā ex seruis Neronis. Maxime tamē mirum est hāc gratiam penetrasse & in castra. Aquilæ certe ac signa puluerulēta illa & custodiis horrida ī unguntur festis diebus. Utināq; dicere possemus quis primus istituisset ista. Nimirū hac mercede orbē terra corruptæ deuicere aquilæ. Ista patrocinia quæ querimus uitiis: ut per hoc ius summant sub caside unguēta. Quādo id primū ad romanos penetrauerit. nō facile dixerū. Certū ē antiocho rege aīa q; deuictis urbis anno quingentesimo sexagésimo quinto. P. Licinium Crassum Iulliu Cæsarē censores edixisse: ne quis uenderet unguēta exortica: sic enim appellauere. At hercule iam quidā etiā in potu ad dunt: dantiq; amaritudo est: ut odore prodigo fruanf ex utraq; parte corporis. L. Plotium. L. Plotii bis consulis censoriū fratrē proscriptū a triumuiris in salernitana latebra ungunti odoro proditum constat. Quo dedecore tota absoluta proscriptio est. Quis enim nō merito iudicet perisse tales. Cæterū terzatum omnium ægyptus accommodatissima unguentis. Ab ea campania est proxima copia rosæ.

De palmis: & natura eorum: & generibus.

Cap. līii.

Traditum inclyta est uel magis palmis: quæ natura nūc dicetur. Sunt quidē i europa uulgoq; italia: sed steriles. Ferūt i maritimis hispaniæ fructum: uere imitem: dulce i aſrica: sed statim euanescentē. Contra in oriēte ex iis una. Gétiūq; aliquibus panis. plurimis uero. etiam qua dropedū cibis. Quābrē iure dicen̄t externæ. Nulla ē i italia spōte genita: nec i alia pte teratū nisi i calida. Frugifera uero nusq; nisi i feruida. Gignit leui fabulosaq; terra: maiore i pte & mitroſa. Gaudet & riguis: i totoq; āno bibere cū amet āno fitienti. A simo quidā etiā lādi putant. Et affyriorum pars aliqua si nō riuis misceat. Genera eae plurima: Et pria fructicem nō excedētia. Sterilem hāc. Ali ubi & ipsam fertile: breueq; trāmis obire umbracq; folioꝝ. Tectorii uicē hæc patientibus plenisq; i locis præstat cōſtra aspergines. Sūt e proceroribus filiae arbore ex ipſa folioꝝ aculeo fruticāte circa totas pte etinatim: quas siluestres itelligi necesse est. Incerta tamē libidine etiā mitiorib⁹ se miscet. Reliquæ tereſes atq; pceræ densis gradatib⁹ corticū pollicibus: ut orbibus faciles se ad scandendū orientis populis præbent. Vtīlē sibi arborisq; iduuiis circulū mira perniciitate tū hoīe subeūte. Conia oīs i cacumine: & pomū ē: nō iter folia ut in cæteris: sed suos iter ramos palmitibus racemosum. Vtraq; natura uuæ atq; pomī. Folia cultrato mucrone lateribus i se bifidatis bellas primū demōstrauere gēmas. Nūc ad funes utiliūq; nexus & capitū leuia ūbracula fundunt. Arborib⁹ īmo potius oībus quæ terra gignit: harib⁹ q; etiā uttunq; sexū esse diligentissimi naturæ tradunt. Quod in plenū satiſ sit dixisse hoc i loco. Nullis tamē arboribus manifestius. Mas i palmitē floret. Fœmina citra florem germinat tantū spinæ modo. Vtrisq; aut prima nascit̄ pomī caro: postea lignum intus: hoc est semen eius. Argumentum q; paruæ ūne hoc reperiūtur in eodē palmite. Est at̄ oblōgum nō ut oliuis orbiculatum. præterea cæſum a dorso puluinate: & i aluo media fissura pletisq; umbilicatiū: ūde primum spargitur radix. Seriū autem pionū & bina iuxta cōposita semina: superq; toridē: quoniā ūrma ūngulis planta est. Quaternæ coaleſcunt. Multis candidisq; lignū hoc a carnibus discindit tunicis aliis corpori adherētibus. laxæq; distas: tam tum a cacuminibus filo hahæres. Caro maturescit anno. Quibusdā tamen in locis at cyp̄o: quāquam ad maturitatē non perueniat: grato sapore dulcis est: & folium ibi iatiū: fructusq; reliquis rotundior. Nec ut deuoret corpus: uerū ut expuatur succo modo expresso: Et in arabia languidæ dulces tradunt̄ esse palmae. Quāq; luba apud ſcenitas arabas præſert oībus saporib⁹: quam uocat dabulan. Cætero nō ūne, matibus gignere ſœminas ſponte ædito nemore confirmant. Circaq; ſingulos plures nutare in'euū pronas brandioribus comis. Illum erectis hispidum afflatu uisuq; ipso & puluere etiam reliquas mari tare. Huius arbore excisa uiduas post ſterileſcere ſœminas. Adeo eſt. Veneris intellectus uti coitus etiam ex cogitatus ſit ab homine: ex maribus flore ac lanugine: interim uero tantum puluere in ſparſo ſœminis. Serūt at̄ palmæ & truncō duog; cubitorum longitudine a cerebro ipſe arboris uiridi fissuris diuilio atq; defoſſo. Et ab radice aquilæ uitalis eſt ſatus: & ramorum tenerimis. In affyria ipſa quoq; arbor ūtata in ſolo humido tota radicatur: ſed i frutices non in arborem. Ergo plantaria iſtiluunt: ani culasq; transferūt: & iterum bimas. Gaudet enim mutatio ū ūerna alibi: in affyria autē circa canis ortū. Nec fero attingūt ibi nouellas: ſed religat comas: ut in altitudinem exeant. Robustas deputant: crassitudinis gratia ſemipedales ramorū relinquentes trūcos. Qui decisi alibi necāt matrē. Diximus ūsum ad iis ūlū diligi. Ergo ubi non eſt tale: ūalem aspergunt. non radicibus: ſed longius paulo. Quæ dā in ſyria & ægypto in binos diuidunt ūe trūcos: in treta & ternos: quædam: & in quinos. Ferūt ūtim i trimatu. in cyp̄o uero ſyria ægypto qđrimæ aliae aliaeq; quinquēnes: aliae altitudine hoīs nullo intus pomī ligno qđiu ūnt nouellæ: ob id ūpadōum accepto noīe. genera eae multa. Sterilib⁹ adma terias operaq; lauitora utiſ ūtūt affyria: & tota perſi. Sunt & cæduæ palmarum quoq; ūilluæ, germinantes